

in memoriam

**CONSTANTIN N. THEODOSIU
(1894 -1976)**

CONSTANTIN N. THEODOSIU (1894 -1976)

Constantin N.Theodosiu s-a născut la 28 septembrie 1894 în București. Tatăl său, Theodosiu Nicolae, a fost funcționar la Căile Ferate Române și mama sa, Marinescu Elena, a fost casnică.

A fost căsătorit cu Eugenia Iliescu, profesoară la Școala Medie de Comerț nr.3, fete din București.

A urmat Școala primară în București, pe care a absolvit-o în anul 1905, Liceul Lazăr, pe care l-a absolvit în 1913 și Facultatea de Științe, specialitatea chimie, pe care a absolvit-o în anul 1916.

A urmat Școala de ofițeri rezervă din Botoșani, în anii 1916-1918 și a participat la primul război mondial în calitate de sublocotenent.

În anul 1922 a fost înaintat la gradul de locotenent în rezervă.

În al doilea război mondial, a fost mobilizat la locul de muncă. În timpul bombardamentelor a salvat o mulțime de bunuri ale Facultății de Chimie riscându-și viața.

C.N.Theodosiu a cunoscut limba franceză și puțină germană și engleză.

A fost angajat de profesorul G.G.Longinescu la Laboratorul de Chimie Anorganică și Analitică în calitate de suflător în sticlă la 1.11.1918, apoi a fost numit asistent.

A fost avansat la șef de lucrări la 01.01.1926, apoi a fost încadrat ca lector la 12.01.1952 și retrogradat la asistent la 09.01.1956. A fost eliberat din funcție la 10.01.1959 la vârsta de 65 de ani. În perioada 1956-1959 există date neconcordante privind scoaterea sa la pensie.

Familia C.N.Theodosiu s-a întreținut numai din salariile de profesor. A moștenit un loc de casă pe care și-a construit o locuință în strada Cpt. I.Andreescu nr.5 cu mari eforturi. Aceasta a fost naționalizată.

Activitatea de cercetare a lui C.N. Theodosiu a fost sporadică. Profesorul G.G.Longinescu l-a folosit pe C.N.Theodosiu la efectuarea experiențelor de curs și la executarea lucrărilor de Chimie Analitică Calitativă, în principal, ținând seama de abilitatea sa deosebită în această direcție.

C.N. Theodosiu a condus *Lucrările de Chimie Anorganică și Analitică cu studenții secțiilor Fizico-Chimice, Chimie Industrială și Științe Naturale.*

A suplinit în anul 1936-1937 funcția de conferențiar de Chimie Generală și Electrochimie, timp de un an, la moartea titularei dr. Gabriela Chaborski, iar în anul școlar 1947-1948 a suplinit postul de conferențiar de Chimie Generală al Facultății de Științe din București.

De la C.N.Theodosiu cunoaștem multe din glumele cu care Longinescu colora cursurile sale de Chimie Anorganică. Una suna așa: "Mercurul se găsește în Spania la Almaden – cum intri pe dreapta".

Împreună cu G.G.Longinescu, C.N.Theodosiu a publicat două lucrări în *Buletinul Societății Române de Științe*. Prima lucrare se referă la "Experiențe de curs arătând aprinderea acidului iodhidric și a hidrogenului sulfurat" (1923), iar a doua se referă la "Experiențe de curs referitoare la absorbția gazelor și vaporilor de către carbunele vegetal" (1924).

În cartea lui G.G.Longinescu "Chimie Analitică" sunt conținute note privind: "Separarea și identificarea mercurului și bismutului", "Îndepărtarea acizilor organici și a acidului fosforic", "Identificarea cromului și manganului", contribuții ale lui C.N.Theodosiu.

A sprijinit apariția cărților: "Curs de Chimie și Mineralogie" de dr.C.I.Istrati și G.G.Longinescu, precum și a lucrării: "Chimie Analitică" de G.G.Longinescu.

C.N. Theodosiu a sprijinit răspândirea științei prin publicarea unor articole, note și dări de seamă în *Revista Natura* editată de O.Onicescu, G.Țițeica și G.G.Longinescu între anii 1921-1935.

A efectuat controlul științific al unor manuale de școală medie editate de Editura Didactică. În ultima parte a vieții a efectuat un curs de experiențe didactice cu studenții Secției pedagogice. De la acest curs vom spune o altă glumă. Rădița era o laborantă care nu știa să citească. Totuși, cunoștea pe dinafară toate sticlele cu reactivi. Îl ajuta pe C.N.Theodosiu la lucrările amintite. La un curs în spune Rădiței: "Rădița, ți-am spus să aduci aici, în prealabil și pistilul". Rădița caută în depozit, se întoarce și spune: "Dommule profesor am găsit pistilul, dar prealabilul nu l-am găsit".

C.N.Theodosiu a lucrat toată viața în atmosferă toxică, ceea ce i-a șubrezit sănătatea. A suferit de hipertensiune. Ne aducem aminte de sala în care se executau lucrările practice de Chimie Analitică de la subsolul facultății, în care nu se vedeau nișele când intrai pe ușă, din cauza gazelor și vaporilor, deși în mod continuu se auzea vocea asistenților: "Nu evaporai în sală".

C.N.Theodosiu a făcut parte din Sindicatul Facultății de Chimie. Nu a făcut parte din niciun partid politic. Când se abătuseră intemperii peste noi, a urmat un curs privind *Învățământul cadrelor didactice Seria iulie 1949 și Universitatea Serală de Marxism-Leninism, anul I (1950-1951)*. Merită să citiți o caracterizare a lui C.N.Theodosiu scrisă de colega noastră Janine Alfandary, membru de partid.

Facultatea de Chimie s-a străduit să-l facă lector. Decanul ing.dr. Virgil Armeanu i-a scris o caracterizare (10 sept.1953) elogioasă încheiată cu: "pentru cele de mai sus și pentru multe altele propunem să fie avansat la funcția de lector". Profesor Acad. G.Spacu a susținut propunerea cu căldură. Dar nimeni nu l-a ajutat să-și ia titlul de doctor, care îi asigura funcția de lector. Așa că după un timp a fost retrogradat la funcția de asistent.

L-am mai văzut pe bunul nostru cadru didactic cu ocazia aniversării profesorului dr. George Vasiliu la împlinirea vârstei de 70 de ani (1973). C.N.Theodosiu a venit sfios, parcă îi era rușine să deschidă ușa. Ne-a impresionat ținuta în care a venit, care exprima lipsurile în care trăia. S-a așezat în banca de lângă ușă și n-a scos niciun cuvânt. Rușinea era a facultății.

Așa a trecut în neștiință, un om care ne-a iubit pe noi și unii dintre noi l-am iubit pe el. A fost înmormântat la Cimitirul Sf.Vineri. Fie-i țărâna ușoară!

Prof. Dr. Doc. Dumitru Negoiu